

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: Pe an... Pe 6 luni... Pe 3 luni... IN STRAINATATE: Pe an... INSERTIUNI SI RECLAME: Linia de 30 litere... Pe pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi... Reclame 2 lei noi linia. Un numar in Capitala 10 bani.

TIMPUL

ESTE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

BIROUL REDACTIEI SI ADMINISTRATIEI: PALATUL „DACIA.”

ANUNCIURI

Se primesc in străinatate: La D-nii Haasen... A. Oppel in Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf... Senatul... Ședința de Joi, 12 Mai, 1877.

D-nii abonați, ale căror abonamente au expirat, sunt rugați a reinol imediat...

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.” (Agenția Havas). Londra, 23 Mai. Mîndat-Paşa a sosit aci. Plessei. Se aşteaptă aci, pe zina de 6 Iunie (25 Mai) împreună cu Majestatea Sa...

Vienna, 28 Mai. „Fremdenblatt,” luînd act de declarații prezidentului consiliului de ministri român, d. I. Brătianu, relativ la independența României...

România independentă va fi obligată, prin pozițiunea sa geografică, de a se sprijini pe Austro-Ungaria. Această situație ne s-ar schimba dacă România ar cădea în sfera dominațiunii ruse...

Constantinopol 22 Mai. Camera deputaților cere punerea sub acuzare a vechiului vizir Mahmud-Paşa. Nediu, deputatul Herzegovinei, zorește pe guvern a da ordine urgente pentru a reaproviziona Nicșii.

Constantinopol 23 Mai. Comandanul Ardahanului va fi trimis înaintea unui consiliu de rebel. — Căi tuturor funcționarilor civili și militari sunt rechemate.

Athens 21 Mai. Ducele d'Edinburg a sosit aci cu flota engleză care numără mai multe vase cuirisate. Cu toate dificultățile la care dădese loc afacerea hoților, relațiunile între Grecia și Poartă nu amenință de-a fi turburată.

Paris, 24 Mai. Vice-amiralul Gicquel-Desloncheste este numit ministru de marină.

Alexandria, 23 Mai. Prinipele Hassan a sosit aci. El se va imbarca cu trupele egiptiene ce se duc în Turcia.

Athens, 24 Mai. Cu toată presiunea exercată de Angliera, cu toate dorințele pacifice ale guvernului și speranțele ce mai erau încă acum două zile, acum este indoielă că ministrul va putea să reziste mișcării care tinde a lua parte la război.

Paris, 23 Mai. Sciri din Londra anunță că Angliera este hotărâtă, până la nouă ordine, a păstra o atitudine de observație. Don Carlos a plecat în Austria.

BUCUREȘTI 14 MAI

În fața însemnătății predominante a politicii noastre exterioare, cititorii „Timpului” știu că ne-am impus cea mai mare rezervă chiar asupra chestiunilor interioare. Și aceasta o facem spre a nu putea fi bănușiți măcar, că vom a înmulți ast-fel în-

direct greutățile exterioare în mijlocul cărora ne aflăm.

Această rezervă însă nu poate să fie împinsă până la un mutism absolut. „Timpul”, ca organ al partidului pe care îl reprezintă, nu îl este iertat a nu rădica glasul pentru a semnaliza defectele, greșele și erorile partidului astăzi la putere. La ver-ce ocaziune ni se înfațesează (și ele sunt numeroase) trebuie să arătăm cât de funestă pentru țară este administrațiunea radicalilor.

Dacă în timp de un an de când sunt a tot puternici ei au știut a proba o incapacitate care astăzi este de notorietate publică, să cercetăm dacă cel puțin ei au o valoare când este vorba de a trece din periodul vorbelor la periodul acțiunii, și vom vede că faptele sunt de parte de a corespunde cu principiile ce propoveduesc.

Vedeți-i în Cameră. În Senat, prin cafenele și pe strade, când este vorba de a rosti numai cuvinte late și sfărăitoare, atunci nimeni nu îl poate întrece. Ascultați-i cum, cu glas resunător și cu ochii muiți de lacrimi, ei știu a se sluji de frumoase cuvinte ca cele următoare: Patria, România independentă, inamicul secular ce trebuie zdrobit, înfrățire, concordiă și câte altele mai multe.

Când însă este vorba de a susține prin fapte cele rostite prin discursuri, ce spectacol plin de învețăminte se desfășură dinaintea ochilor noștri!

Pe de o parte vedem tinerii purtând numele cele mai cunoscute dintre conservatori, îmbrăcînd cu cheltuiala lor uniforma voluntarilor și alergînd, ei nechemăți, pe lângă frații lor chemați, cu pușca în mână la fruntariile țării, acolo unde sunt privațiunile, suferințele și primejdiile. La Oltenița, la Calafat, la Irlaz, de a lungul Dunărei nu sunt aplause de cules, ci numai glonțuri și sfărîmături de obuzuri; acolo, în loc de diurne mănoase, în loc de lefuri grase, de cheltueli pentru misiuni sau veri-ce alt-fel de emolument bugetar sau extra-bugetar, se primește plata de 36 centime de om; acolo zioa în care se proclamă independența României nu se serbează ca la Hugues și Frascati, cu Champagne frappé și Moselle mousseux, ci cu apă tulbure și cu pâine uscată. Într'un cuvînt aci patriotismul se afirmă prin fapte.

Ce vedem pe de altă parte: numai discursuri și earăși discursuri; numai vorbe și earăși vorbe goale.

Nu pasiunea, nu dorința de a irita, nu ura ne face a vorbi ast-fel; căci partidul conservator nu are nimic a invidia partidului radical; noi suntem mulțumiți cu rolul ce înși-ne l'am ales.

Dar adevărul și dreptatea cereau ca să semnalăm niște fapte ce nu pot fi tăgăduite.

Ziarul „Pressa” publică următoarele reflecțiuni asupra declarațiilor de independență: Ideea independenței Statului Român nu putea și nu poate găsi de cât un eho simpatice în inimile tuturor Romanilor.

Nu este deputat, ziceam într'unul din numerile precedente ale „Pressei”, nu este senator, nu este Român, care să nu aibă legitima aspirațiune și uobila dorință de a-și vedea Patria de sine stătătoare și Statul Român admis în concertul Statelor europene suverane și independente. Diversele nuanțe ale partidului conservator și liberal moderat, care a fost cel d'antîeu ce a arborat drapelul independenței României și a lucrat cu sinceritate și patriotism pentru propagarea, susținerea și definirea acestor mari idei, nu puteau cât de puțin face dintr'însa o chestiune de partid și de opozițiune, și nu puseră cel mai mic obstacol guvernului în tot ce acesta propuse, consiliă și făcu, spre a ajunge la scopul ce România întreagă dorește.

Toate partitele puseră armele jos și, împinse de cel mai sincer patriotism, au lăsat Guvernului cea mai deplină libertate de acțiune. Când acesta veni și zise corpurilor legiuitoare: este momentul oportun de a face o afirmațiune categorică înaintea Europei, corpurile legiuitoare făcură în unanimitate această afirmațiune și deteră guvernului toată forța și toată autoritatea morală ce guvernul unui Stat poate avea.

Au fost printre deputați și senatori mulți cari credeau că, mai înainte de a proclama independența, ar fi fost poate mai prudent și mai politic de a câștiga buna voință a cabinetelor, preparînd cât-va timp tîrîmînd diplomatic și a-și asigura sprijinul cel puțin a câtor-va din marile puteri garante, convingînd-le pe toate, că statul român înțelege și nu va compromite nici odată marile interese europene ce pot fi încredințate, că el va sci tot-d'una să rămăe un stat independente, de o potrivă depărtat de toate tentativele ce s'ar putea face asupra lui spre a-și confunda interesele cu interesele statelor vecine, că el îndeplinește cu un cuvînt toate condițiunile pentru ca independența și neutralitatea sa perpetuă să fie recunoscută și garantată de întreaga Europă.

Odată săvîrșită o asemenea lucrare, și mai înainte de deschiderea conferinței sau congresului pentru încheerea păcii, proclamarea independenței ar fi venit poate, cred unit, mai oportună, și faptul îndeplinit ar fi fost atunci cu cea mai mare înlesnire înregistrat de diplomația europeană.

Dar, în fine, guvernul a crezut că trebuie să se procedă alt-fel și corpurile legiuitoare și toate partitele l-au urmat cu încredere, abnegațiune și devotament, nevoind ca străinii să auză nici o notă discordantă într'o așa de mare chestiune.

Guvernul acum trebuie să înțeleagă că, cu cât libertatea sa de acțiune a fost mai mare, cu atât și responsabilitatea sa devine mai gravă înaintea națiunii și înaintea marilor puteri garante.

Nu ne indoim că el trebuie să aibă sentimentul și conștiința acestei res-

ponsabilități; totuși credem că este datoră noastră de a l-o aduce aminte.

DIN AFARA.

Cetim în „Fremdenblatt.” Cel mai important eveniment politic, pe care ni l-au adus serbătorile, ni îl signalează telegrafal din București. România a tăiat legătura slabă, care o mai împreuna cu Poarta și s'a declarat independentă, declarînd tot odată resbel Turciei. Poarta va fi poate dispusă a repeta cu această ocaziune cuvintele, pe care se zice că unul din împărații germani le-a pronunțat primind știre despre declararea de resbel a regelui Gustav Adolf. Ei, apoi avem încă un inamic!

Între acestea însă Poarta, în strimtorarea momentului, se lapadă de unul din principiile de stat, la care ținuse cu atata încăpăținare, și voește să înroleze și pe creștinii în armata otomană. Ideea cu doi ani în urmă ar fi fost poate prețioasă: acum însă, după cele ce s'au petrecut în anul trecut, această măsură e de o valoare foarte problematică. Țiind seamă, că Sheik-ul-Islamul a proclamat sfîntul război, e învedereat, că tureii sunt strimtorați. De sigur ei nu ar fi recurs la această armă cu două tăișuri, dacă ar mai fi ramas vr'un expedient. De altmîntrelea Europa are cuvînt să urmărească cu ochii atenți acest resbel, adevărată această desfrînare a fanatismului musulman, de oare-ce foarte lesne se poate întempla, ca Poarta să nu mai poată stăpîni spiritele, pe cari le-a provocat.

— Dacă ar fi adevărat, că ministrul de externe al Turciei a amenințat pe Angliera că va începe negocieri directe cu Rusia, dacă nu va părăsi atitudinea-i neutrală, fără îndoială aceasta ar face onoare talentelor diplomatice ale lui Savfet pașa; anevoe va isbuti însă, de oare-ce, ori-cât de puțin probabil ne-ar părea, din Berlin ni se asigură din niște izvoare prea competente, că cu ajutorul german se urmează între Londra și St. Petersburg negocieri relativ la stabilirea unei înțelegeri asupra scopurilor politice și militare ale resbelului oriental.

— Același ziar desminte în termenți energici toate știrile privitoare la o eventuală mobilizare în Austro-Ungaria. De-o-cam-dată Austro-Ungaria așteaptă succesele resbelului.

— Ziarele din Viena comunică știrea, că Alțeta Sa Milan prinipele Serbiei va veni însoțit de D. Mihailovici, va veni la Ploegști spre a întîmpina pe M. S. Țarul Alexandru.

— Cetim în „Deutsche Zeitung.” Circulează în Viena o știre, care se înțelege, că încă nu este adevărată, dar pe care cu toate acestea trebuie să o comunicăm: că cu ocaziunea petrecerii Țarului Alexandru în Ploegști va avea loc la granițe o întrevedere cu împăratul Francisc Iosef.

SENATUL

Ședința de Joi, 12 Mai, 1877.

Ședința se deschide la 2 oare și jum. sub președința d-lui D. Brătianu.

După adoptarea sumarului, d-nii Senatori Drossan, Teohari, Lecca, Deleanu și Diaconovici, declară că aderă din toată inima la votul Senatului dat în ședința de la 9 Mai asupra motiunii Principelui Dimitrie Ghica, pentru independența României. „Senatul primește în aplause aceste declarațiuni.

Se citește următoarea adresă a P. S. S. Mitropolitului Primat:

Senatul a făcut prin votul său de astăzi actul pe care patriotismul din epocile de mîrire națională tot-d'una l'a dorit. — În iubirea sa către bunul nostru Suveran, el l'a pus să lucescă în aureola unei glorii și a aniversării a suirei Mariei-Sale pe tron. România primind cu recunoștință acest act va da prin devotamentul și curajul filor săi o putere neperitoare.

Regretînd că am fost privat de onorul de a participa la acest vot și fiind silit să lipesc încă cât-va timp din mijlocul onorabilului Senat, nu m'î rămăne de cât a vă ruga să fiți pe lângă membrii săi interpretul celor mai călduroase a mele felicitări.

Calinic, Mitropolitul Ungro-Vlachiei. (Vii aplause urmează citirea acestei adrese).

Se ia încă act de adresa d-lui Senatore Racoviță prin care aderă asemenea la motiunea de independență.

Se citește trei adrese ale locuitorilor din orașele Câmpu-Lung, Bacău și Pitești prin care felicită pe Senat pentru actele săvîrșite în zina de 10 Mai.

Fie care adresă este urmată de aplause unanime ale d-lor Senatori.

Se citește o adresă a d-lui Alexandru Goleșcu prin care și dă demisiunea din mandatul de Senator.

Senatul respinge în unanimitate această demisiune, și roagă pe birou a invita pe d. Goleșcu să revină a l'și lua locul în Senat.

La ordinea zilei este legea pentru pozițiunea ofițierilor.

D. Giani citește raportul său relativ la această lege.

Concluziunile raportului sunt pentru modificarea, aproape în total a legii votată de Cameră.

D, ministru de resbel. D-lor Senatori, legea din 1864 asupra pozițiunii ofițierilor a fost modificată prin legea din 1872, și aceste modificări au fost foarte nedrepte. Legea din 72 era o adevărată lege draconiană. Prin legea actuală votată de Cameră se îndreptează acest rău. Nu se mai admite pozițiunea de neactivitate care era cel mai mare rău și după care pozițiunea ofițierului era foarte nesigură. Eu nu înțeleg pozițiunea de neactivitate. Ofițierul trebuie să se în activitate sau să se nu mai fie de loc. Apoi aceasta este recompensa care trebuie acordată unor oameni cari fac sacrificii vieții lor îmbrățișînd cariera militară? Apoi toamă în timpurile de faciă vom să facem asemenea legi pentru armată? Sciți că acest onor. Senat a avut în tot-d'una pentru armata noastră cea mai mare sollicitudine și nu cred că l' va face această nedreptate.

Legea prezentată de d. raportor, este cu totul diferită de cea votată de Cameră. Si apoi merge cu modificările până în a lavi în dispozițiunile codului penal militar. Vă dați ca exemplu art. 4. Pentru aceste motive eu v'ăși ruga să nu modificați legea votată de Cameră.

D. Al. Zisu. Eu am cerut cuvîntul mai cu seamă pentru ca să lămurim discuțiunea. Ce proiect discutăm noi? Pe acela al Camerei sau pe acela al Senatului? Eu cred că nici pe unul nici pe altul căci cel d'antîeu nu este primit de comitetul delegaților și cel d'al doilea nu este agreat de d. ministru.

D. ministru de resbel. Declară că aderă numai la unele din modificările introduse de comitetul delegaților.

D. Lecca. Zice că ar fi bine ca se nu se modifice această lege pentru că ar trebui să se reintroducă la Camera. Inși această lege nu se poate. S'a zis că legea din 1872 a fost rea. Dar trebuie să vedem mai întâi dacă legea prezintă remediază la acest rău. Dacă legea noastră nu sunt bune și le modificăm pe fire care zi este pentru că le vom înlocui cu cea mai înțeleasă. Nu avem trebuință ca să ne grăbim în votarea acestei legi. Este adevărat că trebuie a crea o poziție mai bună oficiilor, mai e seamă în timpurile actuale, dar rog pe d. ministru să creadă că țara va ști, și fără această lege, se recompenseze pe fi săi, care se duc să își verse sângele pentru apărarea ei.—Dacă examinăm această lege, vedem că ea nu diferă mult de cea de 72. Fiind că însă trebuie să facem o lege bună, fiind că nu avem nici un motiv ca să ne grăbim, propun amânarea discuției pentru altă dată.

D. ministru de rebel. Crede că n'a fost bine înțeles de d. Lecca. Dacă această lege nu ar aduce altă modificare de cât aceea a încetării poziției de neactivitate, tot ar trebui să se recunoască de bună și votată. Eu v'am declarat că primesc mare parte din amendamente. Că însemnează dar propunerea de amânare? Vă rog să votați luarea în considerație și în urmă ne vom consulta asupra modificărilor ce trebuiesc introduse.

Se pune la vot prin bile propunerea de amânare și se primește cu 13 bile contra 15.

Ne mai fiind nimic la ordinea zilei, ședința este ridicată la orele 3 și jum. și se anoncea cea viitoare pentru a doua zi, 13 curent.

CAMERA

Ședința de Joi 12 Mai. 1877.

Ședința se deschide la orele 1 și jum. p. m. sub președinția d-lui vice-președinte D. Cariagdi, fiind prezenți 75 d. deputați.

Se îndeplinesc formalitățile ordinare. Mai mulți d. deputați absenți depunând cererea la votul Camerei pentru independență.

Se ia în dezbateră proiectul de lege relativ la creditul de 470,000 lei pentru diferite ministere pentru exercițiul anului 1876.

Se votează fără discuție.

Tot asemenea se votează creditul de 378,000 lei pentru diferite ministere pentru acel exercițiu; apoi creditul de 1985 lei pentru transportul membrilor juriului de concursuri medicale la Bucuresci și Iași.

Ședința se suspendă pentru 5 minute.

La redeschidere se ia în dezbateră proiectul relativ la emisiunea biletelor ipotecare în suma de 30,000,000 lei pentru stingerea datoriei flotante și d. Vultrescu ca raportor, arată modificările aduse proiectului de către comisiunea delegaților și asigurând pe adunare că proiectul aduce un bine țării în împrejurările de față, roagă, ca să admită concluziunile raportului.

D. C. Grăditeanu susține, că această hârtie monedă nu este alt ceva, de cât un imposit în detrimentul nora și chiar al Statului și în folosul altora; nu este altceva, de cât asiguratele din Franța. Oamenii cu bună credință, care au încredințat statului sume oare care în numerar, și acum ar lua în schimb aceste hârtii, vor pierde în curând la ele 20—30 la sută? O voce: Și 50 la sută!

D. C. Grăditeanu: și 50 chiar, apoi nu e aceasta un imposit? Cel mai greu imposit?

D. Cantili: Este o spoliatiune!

D. C. Grăditeanu, continuând arată, că intrând o dată pe această cale vom merge din emisiune în emisiune, care ne va duce la cursul forțat, cea ce este egal cu desființarea producțiilor naționale și în fine va dispărea din țară puținul aur ce mai avem. D-na se pronunță prin urmare contra acestui sistem, care a fost un element de perturbație pentru state ne inferioare României, cu atât mai mult pentru noi. D-na își rezervă cuvântul mai târziu pentru a infrânge argumentele, ce poate se vor aduce în favoarea acestui proiect.

D. V. Maniu este pentru luarea în considerare a acestui proiect, de și aduce un rău, dar acest rău este necesar, absolut necesar. La discuțiunea pe articole D-na va propune un amendament, cu să nu se vândă honorariile statului, ci această hârtie monedă să se recumpere în 20—30 de ani.

D. Protopopescu-Puche se ține strict de preceptele stabilite de știința economiei

politice, care sunt rezultatul unei experiențe a mai multor popoare și a mai multor secole. Arată că desastro a adus Law în jurul de noroc, în Franța, prin această hârtie. Așa s'au încercat alte multe țări prin asemen operațiuni, și n'au scăpat în sute de ani, de cât convertind această hârtie monedă în monedă-bârtie, care nu e un rău mult mai mic. Mulți economiști numesc această operațiune financiară imorală și nedemnă. Aceste hârtii vor rămâne ca polițe la copii noștri. Mai bine fire care din noi să facem economii și să împrumutăm statul. Țara are și alte multe resurse și s'ar putea combina alte mijloace, iar nu a recurge la un sistem condamnat de știință și de experiență.

D. N. Flea combate pe d. P. Pache, și zice că mijlocul ce se cere ni se impune prin necesitate. În materie financiară nu încep generalități. Noi suntem în situațiune excepțională: țara noastră este în alte condițiuni și sistemul care a adus un desastr într'un stat, la noi poate să aducă folos.

Aceste bilete ipotecare la noi sunt garantate, încât nu pot scădea. Oratorul arată cum s'au introdus în alte state: în Franța, America, Italia, etc., această hârtie monedă, arată cauzele pentru care ele au adus rău câte odată, dar cu această hârtie Anglia a resturnat pe Napoleon: Franța la 1870 a scăpat; Statele unite, etc. și toate statele în timp anormal și de rebel au recurs la acest mijloc financiar. Statul român a făcut față tuturor angajamentelor sale cu lealitate, și nici astăzi nu se vede aici nici un creditor al Statului, care să se fi alarmat de acest proiect și să fi venit să proteste contra lui: prin urmare n'au loc acele temeri semnalate de d. Grăditeanu. Este adevărat, că ori-ce lucru bun are și partea sa rea, căci în realitate și aici speculanții jidanii, care se vor întrepune între stat și oamenii simplii, vor câștiga, însă nu mai puțin va câștiga statul, cu deosebire în aceste momente grave în toată privința. Să se plătească datoriile statului, cele 30 milioane, ca creditul lui să nu fie uci pus în dubiu: apoi trebuie să facem față rebelunii cu ori-ce preț, cu ori-ce alt mijloc, numai un nou imposit nu se poate pune asupra poporului, căci nu'l va mai suporta, va cădea, și cu poporul cade națiunea și statul.

D. Bușcu roagă pe Adunare să respingă acest proiect de lege, pe care l'a respins și Constituanta; roagă și pe d. ministru de finance, ca mai bine se retragă proiectul condamnat de țara întreagă și de căruia expedient periculos și extrem s'a făcut us numai la 1790 în Franța, iar nu cum s'a afirmat de unii în mod neexact. Biletele de bancă din alte țări au o valoare convențională, sunt o monedă fiduciară, sunt valabile. Aici ni se propune însă un bilet fictiv, cu curs forțat, fără să aibă nici condițiunea valorii intrinsece, nici a usuului serviciului. Acest sistem financiar este desastro, precum a fost în Franța, unde în timpul asiguratele se plătea cu mii de lei o pereche de cisme (oratorul citează mai multe exemple din diferiți autori). Pentru motivele acestea d-na crede că d. ministru de finance va retrage proiectul și nu va da și această lovitură crudă partidului liberal, care ar aduce țării și tuturor răul cel mai mare.

Se cere închiderea discuțiilor.

D. ministru președinte cere, ca să se dea o soluțiune astăzi în ori-ce sens.

Adunarea decide să se țină ședința de seară la 6 ore.

Ședința se suspendă la orele 6 și trei sferturi seara.

Reproducem de o cam dată proiectul de lege pentru hârtia monedă, împreună cu expunerea de motive, rezervându-ne într'un număr viitor a vorbi mai pre larg de acest vis al d-lui I. C. Brătianu, asupra căruia chiar de anul trecut am atras atenția țerei.

HARTIA MONEDA

EXPUNERE DE MOTIVE

La proiectul de lege pentru stingerea datoriei flotante și acoperirea deficitelor anilor trecuți prin emisiune de bilete de tesaur.

Domnilor Deputați,

Anul trecut, D. Ioan Strat, fiind ministru de finance, a prezentat Adunării situațiunea tesaurului public, prevăzând închiderea exercițiului anului 1876 cu un deficit de 30,000,000 lei, pentru acoperirea cărnia a cerut un împrumut.

Adunarea de atunci, după lungi deli-

berațiuni ținute în cinci ședințe, de la 23 până la 27 Februarie, a recunoscut ca necesitate imediată un împrumut numai de 16,000,000 lei prin emisiune de bonuri de tesaur, pentru acoperirea plăților în suferință, lăsând ca deficitul presumat al anului 1876 să se acopere prin revizuirea și reducerea bugetelor.

Senatul refuzând cererea guvernului de a lua de urgență în deliberare proiectul acestui împrumut, a fost dizolvat în 3 Martie, și Adunarea s'a închis fără să fi revizuit bugetele și fără să fi făcut vre-o reducere în cheltuieli, astfel că ele au urmat a se face pe baza unor venituri cari în realitate nu le puteau acoperi.

La 15 Aprilie, intrându-se nou Senat, a votat legea pentru împrumutul de 16,000,000 prin emisiune de bonuri de tesaur, care s'a promulgat în 4 Mai prin Monitorul Nr. 98.

Domniile noastre, introniziți în Iunie, ați autorizat guvernul a face economiile posibile, fără a atinge legile organice. Asemenea economii s'au făcut, domnilor Deputați, însă numai în timpul de șase luni, cât mai rămăsese până la finele anului, și din nenorocire și acestea abia au fost suficiente pentru a acoperi cheltuielile armatei noastre, pe care evenimentele ne-au silit a o concentra; astfel că finele exercițiului 1876 ne-a lăsat în situațiune prevăzută de domnul Strat, adică cu un deficit de 30,000,000 în bonuri de tesaur, și diferite alte plăți în suferință.

Acoperirea acestui deficit de 30,000,000 este, domnilor Deputați, e motivul proiectului de lege, ce vi se prezintă, pentru emiterea de bilete ipotecare. Fără procent, garantate în proprietăți de ale Statului neangajate la alte datorii d'o valoare îndoită. Aceste proprietăți se vor pune treptat în vânzare, astfel ca, cel mult în termen de cinci ani, să se retragă din circulațiune și să se desființeze prin ardere toate biletele emise.

Biletele vor fi la purtător de câte 10, 20, 50, 100 și 500 lei. Toate casele publice le vor primi ca monedă legală a țerei și le vor da pentru ori-ce plăți, afară d'acele pentru cari ar exista un angajament d'a fi făcute în monedă sunătoare.

Prin emisiunea acestor bilete, domnilor Deputați, vom pune capăt grelei situațiuni creată prin deficitul constatat de d. Strat și tot o dată vom face a se vinde în mod mai avantajos parte din proprietățile Statului, amortisând astfel treptat nise datorii cari apasă din zi în zi mai grei asupra tesaurului public. Vom înmulți și înlesni mijloacele de schimb în transacțiunile interioare, în aceste monede mai ales, când esportatiunea fiind întreruptă, numărul a încetat d'a veni în țară.

Vom ușura cheltuielile Statului cu o anuitate de mai mult de 3,000,000 ce ar exige efectuarea unui împrumut, pe care lipsa de numerar în țară l' face dificil de realizat și pe care stăniul un n' l' ar face în împrejurări ca cele de față, de cât cu condițiuni foarte oneroase.

Proiectul de lege conține toate asigurările, atât înce privește fabricarea și punerea în circulațiune a acestor bilete, cât și retragerea și anularea lor; astfel, în nici un caz și sub nici un motiv nu se va putea vinde vre-o proprietate, fără ca biletele reprezentând valoarea ei, să nu fie imediat anulate prin ardere.

Supravegherea și controlul acestor operațiuni sunt date consiliului de administrațiune al casei de depuneri și consemnațiuni, care prezintă toate garanțiile, prin compunerea lui din trei deputați, trei senatori, un juriscult, președintele Camerei de comerț și patru membri numiți de Domn. Acestui consiliu i este lăsată îndatorirea d'a primi biletele, d'a le verifica, d'a le semna și d'a le pune în circulațiune, în proporțiunea cerută de transacțiunile noastre interioare, astfel ca biletele să aibă tot d'anna aceeași valoare ca și moneta sunătoare.

Min. finan. ad-int. I. C. BRĂTIANU.

PROIECT DE LEGE

pentru

stingerea datoriei flotante și acoperirea deficitelor anilor trecuți prin emisiune de bilete ipotecare.

Art. 1. Pentru stingerea datoriei flotante și acoperirea deficitelor anilor trecuți, ministrul financelor este autorizat a emite bilete ipotecare până la suma de trei-zeci milioane (30,000,000) lei.

Art. 2. Biletele ipotecare sunt la purtător fără procent și se primește ca monedă legală de toate casele publice.

Ele vor fi în valoare de 10, 20, 50, 100 și 500 lei.

Art. 3. Aceste bilete se vor fabrica în condițiunile, și sub controlul cu cari se fabrică biletele inatituteilor de bancă din străinătate.

Ele vor fi semnate de ministrul financelor și predate consiliului de administrațiune al casei de depuneri și consemnațiuni care le va verifica, le va consemna prin grija unui membru, le va înregistra și le va remite casierilor pentru a le pune în circulațiune, plătind cu ele creditorii Statului.

Art. 4. Plata integrală a acestor bilete ipotecare este garantată în proprietăți d'ale Statului neangajate pentru alte datorii, și reprezentând o valoare îndoită.

Ministrul financelor este autorizat a vinde treptat parte din aceste proprietăți, astfel ca, în termen de cinci ani cel mult, să retragă din circulațiune toate biletele emise.

Vânzarea proprietăților se va face după legea din 1864; prețul vânzării însă se va plăti integral și numai în bilete ipotecare.

Art. 5. Biletele ipotecare, provenite din vânzarea proprietăților, se vor vrea la casa de depuneri și consemnațiuni, unde se vor anula imediat sub privegherea și controlul consiliului de administrațiune.

Art. 6. Biletele cari s'ar fi usat prin circulațiune se vor preschimba în altele noi purtând aceeași numere, de către casa de depuneri și consemnațiuni, fără nici o plată.

Biletele usate astfel preschimbate se vor anula conform stipulațiunilor de mai sus.

Art. 7. Falsificatorii se pedepsesc după art. 112 și următorii din codal penal.

Min. financelor: I. C. BRĂTIANU.

DISCURSUL D-LUI BOERESCU

din ȘEDINȚA SENATULUI DE LA 30 APRILIE (Urmare)

Domnilor Senatori,

Nu am nevoie a merge mai înainte de ministrul meu; este destul a mă opri la faptele pozitive ce am cunoscut însuși. Înalta Poartă în toate actele sale, acte oficiale cu noi, în corespondența sa cu noi, în convorbirile ministrilor săi cu agentul nostru, ca și cu principalii diplomați străini, afectă de a nu recunoaște existența și veracitatea acestor acte străbune, care constituie baza naționalității noastre, autonomiei și a suveranității noastre. Ministrul săi ne consideră ca victima unei înșurări, când le vorbeam de capitulațiunile, în virtutea cărora ne-am legat cu imperiul otoman. De aci urma neapărat că în discuțiunile ce se ridică între noi și Sublima Poartă asupra unor chestiuni și dificultăți practice, guvernul otoman lua tonul cel întrebunțeaș numai cu guvernarea d'ot provincia a Imperiului, și numai de către suveranul de care depindea niște supuși. Și numele de „România“ ni se contesta, de și toate Puterile garante ne recunoscând acest nume. Dar singur înalta Poartă credea că, calitate a sa de Putere suverană îi dădea dreptul peste toți cei-l'alți a se opinti ca să ne neghe și numele părinților noștri, și numele nostru din limba noastră!... (Aplause).

Când, prin corespondințele privitoare la dificultățile pentru interesele supușilor români, agentul nostru susținea lângă ministrul Porții aceste interese, dosarele ministerului nostru de Externe sunt de făcut, spre a vă proba că acea ce preocupă mai mult pe miniștri din Constantinopole, în notele lor către agentul nostru, era de a nu se mai servi cu termenul de „supuși români“; căci, i se observa, supuși români nu există, de vreme ce aceștia sunt „supuși otomani“! Și această discuțiune saș ceartă semnificativă a mers până acolo, în cât cancelaria ministerului de externe otoman nici nu mai dădea cure, în timp de multe luni, notelor agentului nostru, în cari se coprindea acest nume de supuși români.

Dacă era vorba de crime săvârșite pe teritoriul român, guvernul otoman găsea că este prea simplu ca să ne cerăm a preda pe acei delinșenți, și se mira prea mult când i răspundeam că aceasta nu o putem face, pentru cuvântul că nu există nă convențiune de estradițiune între noi și I. Poartă. Și pentru ce oare I. Poartă se mira atâta?

Pentru cuvântul că ea se credea în drept de a judeca și a pedepsi chiar pe noi supus român, care credea că ar fi comis pe pământul nostru o crimă contra unui supus otoman: pentru cuvântul că

nu se gena de a declara pe față, că un tribunal torcesc este foarte competent a judeca o crimă comisă pe pământul românesc și vice-versa. Ce deosebire ar putea fi între tribunalul de la București și cel de la Galați? Până și mai deunăzi afirma această pretențiune, sub ministrul actual.

Chiar pe agentul nostru de la Constantinopoli I. Poartă nu l' recunoaște în realitate ca încurându-se de privilegiile și imunitățile unui reprezentant. De și numele torcesc de „raponchihaya“ este echivalent cu acel de însărcinat de afaceri (chargé d'affaires), de și nu așa reprezentant are o pozițiune determinată în dreptul public european, de și încă prin tractatul de la Kucuc-Kainardji i s'a recunoscut acest caracter, I. Poartă nu a voit nici o dată nici a l' recunoaște, nici a l' trata ca reprezentantului unui stat suveran, având prerogativele ce l' acordă dreptul ginților,—ci abia l' tracta ca pe un străin de distincțiune.

Preșința agenților noștri se părea că o gena prea mult. A trecut timp mult, și s'a urmat lungă corespondință, până să primimă guvernul otoman ca să numim un simplu agent comercial la Tolcea, spre a protejeze interesele de acolo ale supușilor noștri; căci, de vreme ce arău autorități musulmane, ce mai trebuiau și agenți români?

Când însă I. Poartă voi, o dată, să așeze agenți ai săi comerciali în tot lungul orașelor noastre de la Dniure, afla prea natural ca numai agentele săi din Brăila să cerăm aprobarea unor așa agenți. Se înțelege că am răspuns ce se cuvine, că am observat acelui domn agent că aceasta nu este treaba d-sale, și că numai ministrul, afacerilor externe de la Constantinopoli poate cere o așa autorizare de la guvernul nostru. (Aplause prelungite).

Negreșit că ministrul Porții nici că mai ceru această autorizare. Poate că a făcut-o fiindcă și noi am cerut a așeza, în același timp, agenți români în toate orașele turcești d'alungul Dunării.

Câte o dată miniștri I. Porții simțiau trebuința a se adresa direct către guvernul român. Credeți că ei procedau ca către guvernul unui stat liber și autonom? Nu. Ci vizual se credea în drept a putea pentru chestiuni de afaceri și interese, adresa scrisori personale către suveranul nostru. Eu unul nici că am putat tolera nna ca aceasta. Și când la Constantinopoli s'a exprimat intențiunea de a se trimite o așa scrisoare, am făcut să se știe prin agentul nostru că scrisoarea sa se va întoarce înapoi nedesigilată. (Aprobări, applause).

Toate aceste fapte, domnilor, și alte asemenea sunt exacte, sunt pozitive; le puteți constata la ministrul nostru de externe.

Ce probează ele? Ele probează mai vârtos că I. Poartă a voit tot-d'anna a tracta România cu provincie a sa, ca o țeară supusă ei!

Aceasta înțelege ea când, la ori-ce ocașiune, și de nenumărate ori, ne tot repetă că România face parte integrantă chiar din imperiul otoman. Dar oare, a face parte chiar din Imperiul Otoman va să zică a fi o provincie a Imperiului otoman? Cum s'ar putea raționa în ast mod? Să admitem expresiunea aceasta; însă ea nu poate avea ust sens ce i-nu'dat Puterile cari au pus-o în tractatul de Paris, de cât numai în raport cu garanția colectivă europeană, adică că facem și noi parte din garanția ce Europa a acordat Imperiului otoman. Altfel ar fi a presupune că Puterile cele mari ar fi voit a se contrazice.

Așa dar, domnilor, acestea fiind faptele pozitive ale Porții în raport cu noi, întrebăm dacă ele corespund cu drepturile noastre, pe cari tot înalta Poartă le-a recunoscut când a subscris tratatul din Paris? Negreșit că nu. Dar atunci datu-gi-a bine seamă, I. Poartă de pericolul la cari espunea toată Europa Orientală, când maltrata astfel pe popor liber? Nu cred domnilor, că și-a dat astă seamă, căci cutez a zice, este mult timp de când s'a stins neamul adevăraților oameni de Stat din Turcia! (Aplause).

Dacă înalta Poartă ar fi cugetat cât de puțin, și și-ar fi adus aminte de trecut, ar fi încetat cel puțin de a afecta, în note saș în convorbiri politice, că nu cunoaște, că tughădness existența Capitulațiunilor noastre. Căci ar fi văzut că însăși faptele sale pot veni să dea desmintire unei asemenea aserțiuni. Aceste fapte existând, nici că i se poate măcar senza ignoranță: ele pot chiar proba o premeditațiune de natură a l' agrava răspundera.

Așa, de exemplu, chiar în tractatul de

Andrianopole din 1829, găsim în art. următoarea dispoziție:

„Principatele Moldovei și Valahia punându-se, prin trănă capitulație, sub suzeranitatea I. Porții, etc. își vor conserva toate privilegiile și imunitățile ce le-au fost acordate sau prin capitulațiile lor, etc.”

Așa dar, după o lungă epocă, în tratatul din Andrianopole se menționează, într-un mod generic, că noi ne-am legat cu Poarta „printr-o capitulație”.

Înalta Poartă a știut negreșit că a făcut, când la acest an, 1829, a subscris că noi ne-am legat cu deșă prin capitulații anterioare; alt-fel nu ar fi știut că subscris. Guvernul englez și atunci că se îndoaie de acest adevăr, ceru explicări, în privința Principatelor, de la guvernul rusesc. Acest guvern îi răspunde, prin o notă din 21 Ianuarie 1830 a d-lui de Nesselrode, adresată către ambasadorul său din Londra, principelui de Lieven, că cu adevărat drepturile și privilegiile Principatelor „decurg din Convențiile ce ele au încheiat cu înalta Poartă”. Așa dar încă o dată Rusia a afirmat la acea epocă existența capitulațiilor române, și înalta Poartă nu a protestat.

Mai târziu, în timpul din urmă, la conferința din Viena, în ședința sa din 19 Martie 1855 în protocolul No. 3, asupra propunerii baronului de Prokesch se constată că capitulațiile s'au recunoscut ca baza drepturilor Principatelor, și că, în virtutea acestor capitulații, Principatele continuă a fi legate cu I. Poartă. Reprezentantul Porții în această conferință nu a protestat și nu a făcut nici un fel de rezervă.

(Va urma).

Discursul d-lui prim-ministru către M. S. Domnitorul la 10 Mai:

Măria Ta,

În timp de 11 ani, de când Măria Ta ești pe Tronul României, nici ispitele cele mai ademenitoare, nici provocările cele mai audacioase n'au lipsit țerei noastre, pentru a o distinge de la opera reconstituirii sale și a o arunca în aventură care ar putea turbura pacea Orientului.

Cu toate aceste tentații însă, cu prudența, răbdarea și stăruința cele mai nestrămutate, am făcut tot ce puteam spre a nu atinge condițiile internaționale stabilite prin tratate solemne și recunoscute de puterile garante; am putut dovedi astfel lumii, că acele calități care au distins, în centrul Europei, pe bătații cei mai distinși din rasa Măriei Tale, te-ai însoțit la gurile Dunării și că poporul român pășuiește încă înțelepciunea și energia sa, în timp de secole, au inspirat străbunii noștri și i-au făcut a stră o patrie liberă. În mijlocul unor mai teribile cataclisme.

Când însă, a încetat ori-ce speranță că turmentele de peste Dunăre se pot potoli pe cale diplomatică, când reșelul între Rusia și Turcia a izbucnit, și când nimic nu se poate așezura despre consecințele acestor turbulente convulsii pentru peninsula Balcanică: când, înainte chiar de a fi sigură că va eși victorioasă din această reșel, din teribila criză politică și socială pe care o străbate, Turcia în circulara sa către puteri, ne cerește, prin capriciul urgiei sale, nașoartă care nu este conformă nici cu drepturile, nici cu dorințele noastre; când programa din acea circulară este deja pusă în executare, prin faptul trătărei agintelui nostru de la Constantinopoli ca pe simpli funcționari otomani; când orașele și satele noastre deschise, unde nu erau nici trupe rusești, nici chiar trupe românești, sunt, nu ocupate ca puncte strategice, dară zilnic bombardate, incendiate și jefuite, când câmpurile și holdele noastre sunt arse și pustii, când, sentinelele noastre d'au lungul Dunării sunt ucise și ciopărite în modul cel mai barbar, când muncitorii sunt răpiți de la plugul lor și duși în robie împreună cu fe-

meile și copiii lor, ca în timpul lui Mahomet II; când într'un cuvânt, vedem Patria noastră amenințată de toate ororile invasiunilor silitice din secolele trecute; același simțământ de prudență și de înțelepciune, care ne-a condus tot-d'a-una, ne împune astăzi datoria de a ne rădica cu toții, de a ține pept pericolului, spre a salva individualitatea politică a Statului Român.

Trecutul nostru, Măria Ta, a putut, credem, asigura deja pe toate puterile garante asupra scopului ce urmărim; faptele noastre, în evenimentele prezente, le vor dovedi la toate, și mai ales puternicilor noștri vecini, Rusia și Austria, că politica noastră este numai o politică de conservare și că, dacă ne deslipim astăzi cu totul și pentru tot-d'a-una de Turcia, este ca să răspundem agresivilor ei, să le punem o stavilă puternică, și să facem astfel ca ele să nu se mai poată repăși în viitor.

Puterile se vor convinge că, puși precum suntem, între două mari și puternice Imperii, simțământul de conservare însuși ne interzice orice alte aspirații aventuroase, care ar putea pune în pericol existența noastră chiar.

În marginile dară ale României actuale, care de fapt și de drept public european este patrimoniul nostru, credem că nu vom demerita de sollicitudinea și protecțiunea Puterilor Garante, dacă ne vedem siliți astăzi a lupta, și a lupta până la extreme pentru apărarea drepturilor și independenței noastre.

Cu Dumnezeu dară, înainte Măria Ta! Deja ești salutat cu transporturi de entuziasm, de poporul din toate ținuturile României, și dacă sacrificiile enorme, la care Țara este chemată, n'ar avea alt efect de cât de a Te face să cunoști pe Român sub o nouă față, să îl iubști și mai mult, și să dobândești încredere și mai mare întru însul, aceasta ar fi încă destul; căci numai credința absolută, iubirea reciprocă și neclintită între suveran și popor, pot asigura viitorul României, ne pot da tutulor tăria de a lupta în ori-ce vicisitudine prin care ea ar avea a trece. Să trăiești Măria Ta, anteiul oștean și Domnul României libere și independente! Să trăiască Măria Sa Doamna și virtuțile Ei, fie un balsam îndulcitor suferințelor la care Națiunea este astăzi spusă! Să trăiască România!

Reproducem după „Gazeta Transilvaniei” următoarea scrisoare a d-lui G. Barițiu:

Epistolă respectuoasă către femeile noastre.

Sunt nouă luni, de când femeile compatrioților noștri maghiari prepară cu mare zel scame, bandagii și alte obiecte necesare la vindecarea soldaților turcești răniți în bătălii. Această activitate nu numai pur umanitară, ci tot-odată și frățescă a damelor maghiare, a fost primită cu mare mulțumire de către guvernul turcesc și de generalii armatei otomane. Femeile noastre în Transilvania, Ungaria, Bucovina s'au simțit până acum obligate a da ascultare simțimentelor de milă și durere, de câte ori armata noastră imperială și vârsă sângele, ca în 1848—49, 1859, 1866 în care campanii se află și fiul lor cu miile și cu zecinele de mil. Astăzi, în aceste zile de probă și criză supremă, să vedă și femeile noastre ajunse în po-

zițiunea femeilor națiunii maghiare, de a spăla și lega ranele acelor ostași români, frați ai noștri mai mult de cât Maghiarii cu Turcii, cari provoacă și tragi în luptă de către otomanii, se bat și își varsă sângele nu din v'ro vanitate și trufă, ci în sensul cel mai strans al cuvântului pentru existența patriei și a națiunii, pentru libertate contra vechiei tiranii selbatice, care prefăcuse patria lor de atâtea ori într'un moment universale. Toate actele publice mai recente eșite de la legislativă și de la guvernul României, cum și evenimentele zilelor din urmă ne pot convinge pe toți, că România este decisă a și apăra existența și drepturile sale până la marginile extreme. Dacă n'am mai avea altă probă despre ferma decizie a locuitorilor țerei d'a se apăra pe viață, pe moarte, ne-ar fi d'ajuns acele liste lungi de oferte extraordinare, în cal frumosi (până acum peste două mil) în bani, nutreți, adică fân paie, orz, ovăz, în grâu de pâne, în vin și în arș, care curg neîntrerupt din toate regiunile țerei de bună-voia, astfel că legea rechișiunilor usitată în toate staturile, votată și în România, se aplică mult mai puțin de cât se temea unii.

În cât pentru femeile române, încă societatea *Crucei roșii* înființată în București, cu ambulantele și spitalele sale, încă însă și societatea nobililor femei înființată în a doua capitală de către damele din cele mai de frunte familii ale Moldovei cu scopul respect în cinei punte ale programei sale. Scurt, națiunea întreagă, bărbați și femei, junți și june s'au decis a sacrifica tot, avere, sănătate, viața pentru salvarea celor mai sublime bunuri din lume.

Față cu aceste evenimente era peste puțină, ca femeile noastre dincoace de Carpați să mai rămână îndărătul femeilor maghiare și serbe în manifestarea prin faptă a compătimirii și a durerii sufletescă către acei bravi ostași, loviți de gloanțe, înțepați de baionete, tăiați de sabii, călcați, răniți în diverse moduri.

Onoarea inițiativei este „a femeilor din Sibiu”, de unde primiram încă de Vineri, scirea telegrafică despre înființarea unui „comitet de dame”, care lua asupra și primirea și înaintarea ofertelor destinate pentru cei răniți.

Nu ne îndoim un moment, că femeile noastre din alte comune mai ales urbane, opidane, și chiar rurale din cele mari, vor forma mici comitete de câte trei sau cinci inșe, spre a se consulta de es. despre „calitatea” scamelor, forma bandagiilor și altele ca acestea, cum și de modul înaintării pachetelor la locul destinațiunii lor. În cât pentru scame, bandagii și alte obiecte necesari la vindecarea celor răniți, va fi foarte bine, ca ori-unde vi se dă ocaziune, Doamnele mele, să luați consiliul medicilor speciali.

G. Barițiu.

TEATRUL RĂZBOIULUI

Marele duce Mihail a raportat împăratului la 19 Mai cele următoare: „O telegramă a generalului Melicov, primită acum, anunță că Ardahanul, cu forturile înaintate, cu fortificațiile, șezecet tunuri, o cantitate însemnată de muniții și d'ale mănărei, tabăra cu paisprezece batalioane și tot orașul sunt în puterea Majestății Voastre. La 5 Mai, de la 3 ore dimi-

neață până la 6 ore seara, un admirabil foc de artilerie sfărâma fortificațiile și pregătia intrările. Regimentele Erivan, Tiflis și Baeov, precedate de săpari, au dat asalt. Inamicul n'a putut să reziste aventului soldaților noștri. Urmărit până noaptea, a fugit, lăsând o mulțime de morți.

La noă ore trupele intră în cetate, cântând imnul național, și au plantat stindardul rus. Pentru moment scim numai 1 oficer, 50 soldați uciși, 180 răniți. Nu știu cum să laud îndestul bravura și inteligența tinerilor soldați nici activitatea capilor lor. Eroul zilei este locotenentul-general Heiman. Azi pe fortificațiile luate, s'au făcut rugăciuni de mulțumire înaintea trupelor.”

Guvernul român a însărcinat pe reprezentanții săi din străinătate, d'au informa guvernele pe lângă cari sunt acreditați, că, la 16 Mai, niște trupe neregulate turcești, după ordinul unui oficer, au împușcat și ciopărit pe un militar român care, fiind grav rănit, nu putuse să se retragă după delărarea pichetului de lângă gura Ialomitei.

O telegramă din Lemberg atribuesc armatei române că, îndată ce M. S. Domnitorul se va pune în fruntea ei, va căuta să treacă Dunărea, și aceasta, nu pentru a obține după încetarea războiului, v'ro alipire teritorială, ci pentru raderea cetăților turcești cari par o amenințare perpetuă contra întregimei și siguranței României.

SCRIRILE ZILEI

M. S. Impăratul Rusiei, venind în România, va fi însoțit și de principele Gorciacof și de generalul Ignatiev.

Principele Milan al Serbiei va veni în Ploiești pentru a felicita pe marele monarh.

România, în timpul războiului, va avea onoarea d'au priimi în stinul ei o pleiadă de înalte persoane. Așa ni se spune. — și aceasta o comunicăm sub toată rezerva. — că chiar prințul de coroană ar avea intența d'au saluta pe M. S. Imperatorul Alexandru pe pământul românesc.

Palatul M. S. Domnitorului din Capitală, ni se spune că se va pune în dispoziția M. S. Imperatorului, iar M. S. Domnitorul, după ce va întâmpina pe Augustul oaspe, se va duce peste Olt pentru a se pune în fruntea armatei române.

Eri Marele Duce Nicolae a venit din Ploiești și a vizitat împreună cu MM. LL. Domnul și Doamna țergul Moșilor a căru mișcare comercială, din cauza împrejurărilor, anul acesta este foarte mică.

SCRIRI SOSITE CU POSTA DIN URMA

Paris, 21 Mai.
„XIX Siècle, desminte știrea, că Thiers ar fi publicat un manifest. Măne va avea loc o importantă ședință a consiliului municipal de Sena.
Lemberg, 21 Mai.
Ziarele poloneze comunică din St. Petersburg știrea, că garnisoanele orașelor din Crimeea s'au fost sporite.
Cernăuți, 21 Mai.
Eri s'au trecut pe aici 40 vagoane, ce au

pretind a fi încărcate cu peameși pentru armata din România.

Constantinopol, 21 Mai.

Camera deputaților a provocat pe ministrul de reșel să plece pe câmpul de luptă. Cu toate acestea el rămâne în fotoliul ministerial.

Londra, 21 Mai.

După informațiunile ofic. Reuter, în Kara e încă deplin liniște; turecii se mențin în defensiva; aripa stângă a Rușilor e la Inspek. Comunicația cu Persia e liberă.

St. Petersburg, 21 Mai.

Comandantul armatei de la Kancas comunica de 19 și 20 următoarele: Monitorii turcești bombardează pe întreaga linie a malurilor de la Cap Adler până la Atșamgir orașele deschise și coloniile pacinice. La mai multe puncte s'au debarcat Kaukasiien emigrații, care își dau silioțea a rescula populațiunile din Abchasia. S'au trimis în Abchasia trupe spre a potoli focul.

După ocuparea Ardahanului s'au găsit 82 tunuri în această fortăreață. Intre prizonieri e și un pașă. În oraș și în Sandjac se organizează administrația rusească.

Londra, 21 Mai.

Savfet Pașa a declarat, că va atrage atenția Europei asupra modului, cum Rusia suprimă reșcoala cercheșilor. Layard l'a sfătuit a nu o face aceasta, deoarece Poarta nu va avea nici un câștig din contravensiunile ce ar urma în această chestiune, ci ar provoca numai comparații, care ar trebui să fie în defavorul ei.

Port-Said, 20 Mai.

Flota englezească e ară și a plecat de aici, rămânând numai monitorul enirasat „Hotspur” în port.

DEPESI TELEGRAFICE

Serviciul privat al TIMPULUI

(Agenția Havas)

Constantinopole, 24 Mai.

„Camera deputaților. — Câți va deputați, vorbiu despre gravitatea situațiunii, insistă asupra necesității de a numi miniștri oameni politici cunoscuți prin capacitatea lor.

În urma unei manifestații a softalelor, s'a proclamat starea de asediu pentru Constantinopoli și vecinătatea sa. O ordonanță a guvernului oprește purtarea armelor, permite perchișiunii și vizite domiciliare, autorizază a esila fără judecată pe indivizii cari se opun și oprește adunările pe strade.

Taxa pentru oi s'au îndoit spre a fi întrebunțată la cheltuielile războiului.

TABLOUL MILITAR

Reprezentând armata Română cu M. L. Domnitorul și diferiți șefi de corpuri, lucră de d. Salmari în colaborațiune cu d. căpitan Gherghe, a sosit Cromolitografiat din străinătate.

D-ni abonați la acest tablou sunt rugați a trimite, pentru a și lua numărul de esemplare de la d. căpitan Gherghe Strada Dionisie No. 63 în toate zilele de la 5—7 ore după amiazi, prezentând și chitanța ce au, plătind și restul pină la suma de 35 franci, costul fi-cărul esemplar.

Se face cunoscut că s'au dapus esmena tablourii pe la principalii librării din capitală cu prețul de 40 franci esemplar. D-nii din districte vor adresa cererile lor de-a dreptul căpitanului Gherghe.

PENTRU ON. DOMNI OFICERI

Am avut ocazia de a vedea în magasia d-lor Ph. Haas & fi mobila cea nouă construită care servește atât ca pat, cât și ca fotoliu și scaun, și nu putem decât a-o recomanda ca îndeplinindu-și cu totul scopul său.

Prin manipulația cea mai simplă se pot construi mobilele mai sus enumerate, și fiecare servește întocmai scopului ce are de împlinit.

Mobila cea nouă este ngoră, elegantă, estină și foarte practică, nu coprinde mult loc și se poate foarte bine întrebuința ca pat, pentru viașgia, pentru salon și grădini și mai cu seamă în lagăr.

Mai observăm, că această mobilă este construcția decorativă a H. Honich, și că se vinde numai în magasia d-lor Ph. Haas și fi, Calea Mogoșoai, Grand Hotel du Boulevard.

COURS DE EFECTE PUBLICE SI DE DIVERSE
Bucuresti, 12 Maiu 1877.

VALOAREA	Carata	Ofertia	Preciã Realã
Oblig. Rurale . 10% 1864	—	73	72 1/2
„ la sortã	—	91	—
Impr. Oppenheim 8% 1866	—	71	70 1/2
Oblig. Domeniale 8% 1871	—	95	94
egite la sortã	—	68 1/2	68 1/4
„ Credit fone. Bur. 7%	—	—	—
„ Credit fone. Urban	—	70	—
Impr. Mun. Cap. 8% 1875	—	98	—
Pensii (300) dobândã fr. 10	—	—	—
Actiã Cãile fer. rom. 5% 1868	—	—	—
prioritãã 6% 1868	—	—	—
Dacia C-ã de Assig.	—	—	—
Act. (fr. 500) 8% 1871	—	200	—
Romania C-ã de Assig.	—	—	—
Act. (fr. 100) 8% 1873	—	45	—
Mandate	—	—	—
Impr. Municipale fr. 90	—	—	—
Act. financiare Române 8%	—	—	—
Cãile ferate Ottomane	—	—	—
Act. (fr. 400) 3%	—	—	—
Renta Romãã	—	—	—
CUPOANE			
Oblig. Rurale p. 23 Aprilie	—	92	—
„ Domeniale expirate	—	96	—
„ Fonciare rurale Iulie	—	98 1/2	—
„ Comuziale	—	—	—
DEVISE			
Paris	—	9920	—
Marsilia	—	—	—
Breves	—	—	—
Avon	—	—	—
Geneva	—	—	—
Londra	—	25	—
Londra domicil	—	—	—
Amsterdam	—	—	—
Vienna	—	—	—
Berlin	—	121 1/4	—
Lipsca	—	—	—
Escoupt	—	—	—
Lira Otoman	—	—	—
Galhen austr.	—	—	—
Agio c. Argint	—	—	—

CURSUL VIENEI

23 Maiu (st. n.) 1877.

Metalice	58 30
Naãionale	64 15
Renta in aur	70 20
Loze	107 70
Actiunile bãncel	769 —
Credituri	134 50
London	128 95
Obligaãioni rurale ungare	73 —
„ teneãvar	71 50
„ transilvane	70 —
Argint in mãrfuri	113 10
Ducatul	6 14
Napoleonul	10 33 1/2
Marc 100	63 35

CURSUL DE BERLIN

24 Maiu (st. n.) 1877.

Actiunile cãilor ferate romãne	11 25
Obligaãiunile romãne 6%	48 75
Prioritããile cãilor fer. rom. 8%	48 —
Imprimatul Oppenheim	73 50
Napoleonul	16 27 1/2
Vienna, termen scurt	—
Paris „ lung	20 46

CE SE POATE CAPATA

PENTRU 5 FRANCI
LA DESFACEREA SPECIALITATILOR IN PANZARIA
LINGERIA DIN VIENA
Calea Mogoșoiei Palais „Dacia“
PENE LA 25 MAIU ST. N.

Pentru 5 franci: 12 gulere eng. in ori-care fason și mãrime.
Pentru 5 franci: 6 pãrechi ciorapi patentate.
Pentru 5 franci: 6 gulere moderne pentru dame, dupã alegere.
Pentru 5 franci: 12 batiste albe de pãnzã adevãratã.
Pentru 5 franci: 12 batiste bine colorate, tivite și spãlate.
Pentru 5 franci: 6 prosopãe de pãnzã curatã.
Pentru 5 franci: 6 servete de masã de pãnzã adevãratã.
Pentru 5 franci: 12 servete albe de cenã.
Pentru 5 franci: 1 cãmașã modernã, simplã sãu brodatã.
Pentru 5 franci: 2 batiste cu monograme fin brodate.
Pentru 5 franci: 1 batistã francezã fin brodatã cu dantele.
Pentru 5 franci: 1 corset de damã.
Pentru 5 franci: 3 gãrãri colorate pentru dame.
Pentru 5 franci: 3 pepturi fin brodate pentru cãmași de bãrbați.
Pentru 5 franci: 2 garnituri fine și moderne pentru dame (gulerul și manșete).
Pentru 5 franci: 1 camison modern brodat.
Pentru 5 franci: 1 fațã de masã coloratã cu ciucuri, pentru cafe.
Pentru 5 franci: 1 cãmașã sãu 1 pãreche de ismene de damã, bogat brodatã.
Pentru 5 franci: 1 cravatã de damã, adevãrat Crème-Dentelle.
Pentru 5 franci: 1 fustã costum, plisã.
Pentru 5 franci: 1 bucatã Tulpan.
Pentru 18—25 franci: 1 bucatã pãnzã de Rumburg, de 45—60 coști.
Pentru 45—68 franci: 1 bucatã pãnzã de Belgia de 60 coști.
Pentru 75—108 franci: 1 bucatã pãnzã Corona de 58 coști.
Pentru 115—210 franci: 1 bucatã Toile Batiste francezã.

PENE LA 25 MAIU st. n.

Calea Mogoșoiei Palatul „Dacia“.

FABRICA SI MAGASINUL

sub-semnatel de

MANUȘI MILITARE, GLACÉ, ȘI DIN SVEDIA

precum și de alte manufacture din Paris și Viena

BANDAGE, COPERTE DE PIELE DE CERBU

asemenea un mare deposit de tot felul de PARFUMERII se aflã de la Sf. George

In casele D-nei Elisa Poppovitz, Vis-à-vis de Biserica Sãrindari

Strada Mogoșoiei No. 22.

Tot la menționata fabricã sã efectueziã prompt și bine de spãlat și de curãțãt mãnuși de ori ce fel, precum și de ori ce alte comisiune privitoare la ramura acestel fabricel.

466—6

JULIE VOGT.

FRANZ GÜNTHER

à la VILLE DE BRUXELES

Podul Mogoșoiei No. 16 vis-à-vis de Consulatul Russesc

Recomandã magazinul sãu asortat in tot-dã-una fãrte bine cu rufãriã de bãrbați și de dame, gulere, manchete, batiste de lino, olandã și mãtasã, ciorapi pentru bãrbați și dame, flanelã fine (crãpe de sãntã) camisiune, grogette, brolerie dantele, cravate de bãrbați și femei in cele mai noi forme și culori, umbrelle de sãrã și de plãcie etc. etc. Atrãgãnd tot de-o-datã atãrãtãnea onor. Clientelã cã din cauza crizei am redus fãrte mult prețurile.

537—10.

WALLER & HARTMANN

BUCURESCI & GALATI

MARE DEPOSIT

DE

LOCOMOBILE

BATOAZE

Mori de Macinat

Pluguri și alte Mașine Agricole.

STRADA CAROL I N. 5

„LA STEUA ALBĂ“

AV S IMPORTANT

Intãlul și venimitul Magazin de

INCALTIAMINTE PNTRU BARBATI, DAME SI COPII

sub firma

PHILIPP GOLDSTEIN

„LA STEUA ALBĂ“

Strada Carol I No. 5, (Curtea veche) vis-à-vis de Sigismund Prager.

Sosindu-mi de curãnd din cele mai renumite fabricel existente din strãinãtate, cu care stãu in relaãiuni intãme de mulți ani, un mare asortiment de diferite mãrfuri dãpe fãsoanelã cele mai moderne și lucrãte cu cea mai mare soliditate, d. e. pentru Dame: Poloneze cu nasturi in tãte formelã, Sandale, Pantofi, scl.; pentru Bãrbați: Ghete de vacã, Maroquin, Maroquin salon, Pantofi și tot ce se atinge de incãlțãminte bãrbãtesci, asemenea pentru Copii tãte felurile de ghete cu nasturi, elastic și altele, vã rog a vã convinge de adevãr. Acestã magaziã este noã din cele mai vechie din Capitalã, care și a câștigat o reputãtiune de cele mai frumuse pentru soliditateã și estinãtateã mãrfurilor, și sper, cã și in viitor voiã fi onorat cu Clientelã D-vãstrã. PHILIPP GOLDSTEIN, Strada Carol I No. 5, (Curtea Veche) vis-à-vis de Sigismund Prager „La Steua albã“.

Sãmintã de Cantaloupi

De cea mai bunã calitate, din speciile cele mai renumite, culesã cu in-grijire și tratãte dupã regulelã neapãrate pentru pãstrarea gustului și ca-litãțel, sunt de vãndãre la sub-semnatul, cu 1 franc pachetul. Pentru co-mãndã din districte se primește timbre post le, plãtit prin anticipaãie.

JEAN VERMEULIN.

Grãdinaru d-lui George C. Filipescu, Strada Dionisie No. 42.

NUMAI MARELE MAGASIN DE HAINE CONFECTIONATE PENTRU CAVALERI

in Palatul „Dacia“ (colțul Mogoșoiei și Lipseani) sub firma

F R A T I I K O C H

SERVICIU PROMPT.

ESTE IN TOT-D'A-UNA BINE ASSORTAT.

PRECIURI MODERATE.

De inchiriat, lângã gara Leu-resci-Pitești, o casã mobilatã de petrecut vara, in apropiere de casa locuitã de D. Nicolae Krețulescu, compusã din patru camere de stãpãn, sofragerie, pridvor și dependente trebniãcioase. A se adresa la proprietar D. N. Krețulescu, strada Clemen-tei No. 15. 586—3.

E. MANSBERGER

ceasornicar

S'A MUTATU

1 Strada Dãmnel 1.

Se recomandã pentru ori ce reparaãiune in sfera profesiunei sãle, cu preciiuri fãrte moderate și serviciu garantat.

De inchiriat, ori in total ori in parte un ra-ion, un iatac, o altã camerã și un grajd, prețul pe 6 luni 40 galbeni. A se adresa la tipografia Thiel & Weiss sãu Strada Scan-nele No. 38.

ADVOCATUL
GHEORGHE BALANESCU

fost procuror și judecãtor, anunțã cã s'a strãmutat in Bucuresti, și primește con-sultaãii de la orele 8—10 dimineaãa in domiciliul sãu din strada Bisereca Antim, No. 10.

De inchiriat, un frumos apar-tament in casa Steriadi, intrãrea Rosetti, lângã Cismegiu. Doritorii sã se adreseze la co-proprietarul C. Capelleann, Regia tutunn-riilor.

la spatele Hotelului de Londra.

Vinuri negre, roșii și

albe, vechi și noi in butãe, de ven-ãure la sub-semnatul, Strada Cos-ma, No. 5. — Se recomandã in special vi-nul negru vechin de cea mai bunã qua-litate. 406.—3. A. Manolescu.

CALBA
MOȘILOR
No. 116.

CALBA
MOȘILOR
No. 116.

O LOCOMOBILE PUTERE DE 8 CAI
este de vãndãre cu
prețul fãrte estin prin Domnu
C. SIEBRECHT
Bucuresti.

LAUSANNE (SUISSE)
Pension d'Etranger.
M. Chevallier. Beau Séjour
Maison de 1-ier Ordre, Vue sur le lac et les mon-tagnes. Grand jardin
Prix trãs moderes.

Un student de facultate, care cul-tivat mãi mulți ani studiile programi liceal, dorește a preda lecãiuni particulã. A sã adresa la admenistraãiunea ace-stiãr, Palatul „Dacia“.

CEL MAI MARE MAGASIN

DE

HAINE CONFECTIONATE și de ARTICOLE DE MODA

„A LA BELLE JARDINIÈRE“

JOSEF GRUNBAUM

20, Colțul Bulevardului și Stradel Mogoșoiei, Casele Grecãnu, 20

ESPOSIȚIUNEA DE HAINE

Invit pe Onor. Public sã bine-voiescã a visita magazinul meũ, unde va gãsi o Esposiãiune de haine confecãionate cum n'a fost incã in Bucuresti, și anume:

COSTUME COMPLETE

REDINGOTS și JAQUETE CU GILETCELE LOR PARDESIURI IN DIVERSE FASOANE

din stofele cele mai moderne ale sesonului de fațã, și croite dupã jurnalele cele mai noue. Preturile sunt espuse in Galantãrele Magasiel pe Strada Mogoșoiei și Bulevardului și se pãte convinge ori-cine cã am ramas fidel devisiei acestui magasin:

CONSUM MARE SI PREȚIURI FOARTE MODERATE.

JOSEF GRUNBAUM

„A LA BELLE JARDINIÈRE“, 20 Colțul Bulevardului și Stradel Mogoșoiei, Casele Grecãnu 20.